

[Grethe Fenger Møller]

Beslutningsforslaget om en styrkelse af borgernes rettigheder inden for retsvæsenet handler også om en hurtigere sagsbehandling. Justitsministeren har været inde på det i sin tale, og jeg skal bare tilføje, at der jo foregår et omfattende arbejde, herunder konsulentundersøgelse af domstolens virke, der skal bidrage til at nedbringe berammelsestiderne. Jeg er helt enig i, at det naturligvis er belastende for mennesker ikke at få en afgørelse, og det hvad enten det drejer sig om en civil sag, eller jo i særlig grad når det drejer sig om en straffesag. Endelig vil det nye forslag om en gennemgribende revision af anklagemyndighedens struktur også bidrage til en decentralisering og effektivisering, som kan medvirke til at forkorte ventetiderne.

Som sagt i min indledning er vi i Det Konservative Folkeparti villige til at diskutere vigtige emner som rettigheder og service her og i udvalg og alle andre steder med forbedring for øje, men vi er ikke villige til at medvirke til en ikkeadministrerbar, dyr og bureaukratisk lovgivning. Vi vil tilslutte os hr. Svend Aukens bemærkning, hvis jeg forstod ham rigtigt, om, at vi gerne vil forbedre borgernes rettigheder uden nyt offentligt ressourceforbrug. Hvis det er det, Socialdemokratiet mener, er der noget, vi kan samarbejde om. Det vil jo også betyde, at vi vil få et positivt samarbejde, den dag vi i slutningen af folketingsssamlingen skal diskutere den nye moderniseringsredegørelse fra regeringen.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Fru Grethe Fenger Møller pegede på, at mennesker er forskellige, og det er vi jo mange der er glade for. Men der er faktisk én gruppe mennesker, som har nogenlunde det samme behov, og det kunne jeg godt have ønsket mig at fru Grethe Fenger Møller havde hæftet sig lidt mere ved. Det er den gruppe mennesker, der er unge, som har børn, og som gerne vil blive ved med at være på arbejdsmarkedet, dem, som i dag står i den situation, at de ikke kan få passet deres små børn. Der mener jeg det er en fordel, at man har mulighed for at få passet sine børn på forskellig vis. Det kan være dagpleje, det kan være børnehaver, det kan være vuggestuer, det kan være alternative løsninger; lad os tale om det.

Men jeg havde egentlig forventet en lidt større kreativitet hos fru Grethe Fenger Møller, som måske lå ud over den, finansministeren, som jo kun er optaget af økonomien, er udstyret med. Når vi nu ved, fru Grethe Fenger Møller, at det stort set er gratis, hvis vi bruger vores kreativitet, at få passet børn i stedet for at lade dem stå på venteliste! Der er 30.000 børn på ventelisterne i dag, og alt tyder på, at antallet stiger, hvis vi ikke gør en særlig indsats. Og der er dokumentation, der er beregninger, som vi gerne vil lægge frem, der siger, at det ikke koster noget at få passet børn, hvis vi bruger dagpengene kreativt og får omlagt finansieringen mellem staten og kommunen på en sådan måde, at man giver kommunerne gulerodder for at få etableret børnepasningen.

Når jeg tager det op i forbindelse med Fru Grethe Fenger Møllers indlæg, hænger det naturligvis sammen med, at netop kvindernes behov for at blive på arbejdsmarkedet, for at bevare deres tilknytning til arbejdsmarkedet, i meget høj grad afhænger af, at børnene kan blive passet. Derfor, fru Grethe Fenger Møller, kunne jeg godt ønske mig en kommentar netop om det spørgsmål. Brug disse ting lidt kreativt til fordel for de unge mænd og kvinder!

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg hæftede mig ved, at fru Grethe Fenger Møller ligesom finansministeren forkert gav udtryk for, at de forslag, vi har fremsat, indebærer en svækkelse af det kommunale selvstyre.

Må jeg spørge fru Grethe Fenger Møller: Er det virkelig en svækkelse af det kommunale selvstyre at kræve en hurtig og forsvarlig sagsbehandling i kommunerne? Er det virkelig en svækkelse af det kommunale selvstyre f.eks. at give alle forældre ret til et børnepasningsstilbud efter udløbet af barselorlov og ret til en aldersbetinget overgang fra én dagpasningsordning til en anden? Er det netop ikke at fastlægge nogle rimelige minimumskrav, når det inden for disse minimumskrav er helt overladt – sådan som også fru Jytte Andersen understreger det – til kommunerne selv at finde ud af, hvordan de vil løse opgaven, selv at finde den billigste måde at gøre det på eller den måde, der svarer bedst til lokalsamfundets krav? Er det netop ikke at styrke det kommunale selvstyre at foreskrive den slags?